TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Mitä uutta Ven. vallankumous on luonut

Tämä vallankumous joka lopettaa "ihmiskunnan alkuhistorian" viimeisen jakson ja alkaa sen varsinaisen historian ensimäisen luvun, on erittäin mielenkiintoinen ja tavattoman laajojen uusien kokemusten tähden. Jos nyt esim. avaamme Kautskyn tunnetun lentokirjasen yhteiskunnallisista vallankumouksista, tuntuvat monet kohdat siinä lapselliselta lörpöttelyiltä. Siihen aikaan ei vielä ollut mitään kokemusperäistä ainehistoa käytettävissä tutkittaessa todellista työväen ehdotonta määräysvaltaa ja vallankumouksen todellisia ilmiöitä ylimalkaan. Sosialismin nykyisen erikoiskehityksen määrää se, että se on syntynyt sodan kaaoksesta turmeltuneen, loppuunimetyn taloudellisen elämän raunioille. Tämän ottivat vanhat oppi-isät Marx ja Engels huomioon. Mutta sitä eivät tehneet heidän surkeat seuraajansa, Toisen Internationaalen sankarit tuskin nimeksikään. Tässä suhteessa on Venäjän vallankumouksella niin pajon uutta. Sen vuoksi juuri ei kukaan tosivallankumouksellinen, asukoon sitten Saksassa tai Argentiinassa, voi olla poikkeamatta sille jättiläismäiselle koekentälle, jonka Venäjä nykyään muodostaa. Tahdomme tässä selvittää tämän koekentän luontoa ja salaisuuksia.

Venäjän vallankumous ratkaisi ennenkaikkea työväen hallinnan muodon. Se näytti millainen köyhälistöhallitus pitää olla, Neuvosto, neuvostovalta — siinä ovat meidän vallankuuksemme perustekijät. Luultiin ehkä aluksi, että neuvostot oli erikoinen Venäläinen keksintö. Mutta lähempi tutustuminen asiaan ja länsi-Europasta saatu kokemus osoittaa Neuvostovallan olevan se yleinen muoto, jota työväen taistelu porvaristoa vastaan vaatii onnistuakseen. Tämän vuoksi juuri pitää kaikkien, jotka kannattavat työväenvaltaa taistella neuvostovallan puolesta. Siihen on kyllä jo totuttu niin, että sitä pidetään selviönä. Mutta tämän proletaarisen politiikan perusehdon selvitti vasta Venäjän vallankumous.

Tämä kumous on myös näyttänyt meille köyhälistön etuvarustuksen — lujan valtiollisen puolueen — tavattoman merkityksen. Kukaan ei voinut kuvitella, kuinka sen merkitys nousi vallan saavuttamisen jälkeen. Kukaan ei aavistanut, millaisia poikkeuksellisia ja ratkaisevia järjestystehtäviä tältä työväenluokan tärkeimmältä elimeltä vaadittiin. Varemin pidettiin puolueen tehtävää enemmän tai vähemmän parlamenttarisena. Parhaassa tapauksesssa katsottiin puolueella olevan tietty valvojan ja järjestelijän tehtävä. Mutta todellisuudessa on puolueen tehtävä kaikki, jos mieli säilyttää köyhälistön vallan. Liikennettä, pankkeja, tehtaita, kasarmeja, sillanrakennustöitä, rykmenttejä ja armeijakuntia, sairaanhoitoa, luku- ja kirjotustaidon opettamista, armeijan valtiollista jakoa, — kaikkea mahdollista täytyy neuvostojen johtaa, ohjata, edistää, kiihoittaa ja herättää eloon. Eikä se ole vain neuvostojen, vaan ammattiyhdistysten ja tuhansien muitten *puolue järjestöjen tehtävänä. Puolue* saa huolehtia säännöllisesta kaupasta. Se ei vain hallitse, se johtaa kaikkea elämän eri aloja. Siitä tulee aivan erikoinen järjeştävä ja luova voima. Sen välttämättömyyden osoitti Venäjän vallankumous. tähänastiset kokemukset osoittavat.

Varemmin puhuttiin mielihyvällä työväen vallasta. Mutta tähnastiset kokemukset osoittavat selvään, miten tämä valta ilmenee. Ja tässä suhteessa on yllämainittujen lisäksi, tärkeitä kokemuksia köyhälistön suhteesta työhön. Työläisen osa sotajoukoissa, puolue- ja ammattiväen asettaminen liikekannalle, muonituksessa ja muonitusarmeijoissa ja taloudellisessa taistelussamme — kaikki nämä ovat Venäjän vallankumouksemme aikaansaamia uudistuksia, samaten kuin taloudellisten elimien rakenne, ammattijärjestöjen uudet tehtävät, työläisten ja talonpoikain valvonta ovat jotakin ennen tuntematonta.

Venäjän suurimpia saavutuksia on — sitä voidaan ehkä pitää kaikkein suurimpana — uuden ihmislajin luominen kehittämällä työläisistä hallinnollisia virkamiehiä. Menneisyyden olemme ehtineet unohtaa miltei kokonaan. Nykyään ei enää ihmetellä sitä, että jonkun Ujesdin (piirikunnan) tai kuvernementin päänä on joku pietarilainen metallityöläinen tai moskovalainen kutomotyöläinen, tai että armeijaosaston päällikkönä on parturi; puoluekouluissa voi tavallinen maalari pitää luentoja; maatyöläinen voi kirjoittaa luon nontieteiden lainmukaisuudesta ja kehityksestä samalla auktoriteetillä kuin "oppinut" ennen.

On lakattu ihmettelemästä, että on kokonainen ihmisluokka, joka on kehittynyt vallankumous-aikana. Siihen kuuluvat "tuhattaiturit", jotka ovat mestareita joka alalla; yhtenä päivänä komentavat sotajoukkoja, toisena johtavat leivän hankintaa, seuraavana johtavat tehdasta tai kukistavat ase kädessä jonkun valkokaartilaiskapinan. Ei ihmetellä sitä, että joku äskeinen palvelustyttö tai keittäjätär johtaa valtiollista järjestöä sotajoukoissa, tai toimii puoluekomitean sihteerinä. Vaikeuksetta saattaa hän siirtyä toiselta alalta toiselle. Kaikkialla tekee hän kelvollista työtä. Tarvitsee vain verrata nykyisyyttä ja menneisyyttä toisiinsa nähdäkseen, mikä suuri muutos on tapahtunut. Tosin kärsitään kylmää ja nälkää. Mutta niiden ihmisten luku kasvaa joka päivä, jotka asettavat nälälle ja kylmälle rajat ja poistavat kurjuuden maasta.

Mutta ei siinä kyllin, että työläisten ja talonpoikain riveistä nousee uusi ihmisluokka. Joukkojen sieluelämä, käsitys ja ajatustapa selvenee. Porvarillisten "tarkastelijoitten" ja heidän jäljittelijöittensä (nimittäköön he sitten itseään miksi tahansa) mieluisena puheenaiheena on Neuvostovallan alamaisten toimettomuus. Mutta jos vakavasti vertaamme nykyistä tilaa entiseen, saamme aivan toisen kuvan. Kansan sielu tulee selvemmin näkyviin kielenkäytössä. Verrattakoon nykyistä kyläkieltä siihen, mitä se oli ennen vallankumousta. Hämmästymme. Nykyinen kieli on melkein kirjakieltä. Ja maailmankatsomus sitten? Miten nopeasti se onkaan laajentunut! Eiköhän Venäjän kansa — tämän käsitteen laajemmassa mielessä — ole lakannut esiintymästä "moukkana", mitä ilmiöitä meidän "petyneet" rikkiviisaat sivistyneemme usein valittavat. Kansan ajatuskyky on kehittynyt suuresti.

Venäjän vallankumous on myöskin johtanut joukkojen pyrinnöt uusille urille. Vai eivätkö "kommunistiset subbotnikit" (lauvantait) olisi mitään uutta? Kukaan ei uskaltanut aavistaa niiden kaltaista. Ne olivat vallankumouksen tekemiä keksintöjä, samaten kuin neuvostovalta. Kaikki yhteistyön muodot vapaehtoisesta lauvantaityöstä työarmeijaan ja työvelvollisuuteen ovat velvollisuuksia, joilla on mitä laajakantaisin merkitys.

Tiedämme niin vähän itsestämme, emmekä huomaa paljoakaan. Näiden rivien kirjoittaja tietää tapahtuneen, että meidän taistelujoukkomme ovat auttaneet talonpoikia kyntötöissä, parantaneet heidän työkalujaan, rakentaneet kouluja ja järjestäneet lasten juhlia, joiden hyväksi, huonosti muonitetut punakaartilaiset, uhrasivat omat pienet varansa. Siten tuntuvat jo uuden inhimillisen hengähdyksen ensi tuulahdukset.

Kansanvalistus on kokonaan toisella kannalla kuin ennen. Kukapa olisi vanhana hyvänä aikana osannut aavistaa sitä? Kukapa olisi kyennyt harjoittamaan niin laajaa sivistystyötä kuin me? Tai ryhtyä sellaiseen sotaretkeen lukutaidon levittämiseksi? Onkohan kukaan milloinkaan käsittänyt tälläisten sotaretkien merkitystä, jossa eri tekijät yhdessä saavat aikaan suuremmoisen joukkovaikutuksen.

Olemme tosin köyhiä, mutta emme avuttomia. Päivä päivältä kasvaa voimamme apujoukkojen saapuessa. Tavattoman sekasorron keskeltä, takana hämärä menneisyys pyrimme me itsekkäisyyden meressä eteenpäin. Mutta sen hämärästä usvasta häämöttävät jo tulevaisuuden ääriviivat. Meille huudetaan: alas monopoli, eläköön vapaakauppa! Mutta me emme anna hävittää liikeneuvojamme, emmekä päästä keinottelijoita kunniaan. Muonituskysymys järjestyy vähitellen paremmalle kannalle. Väiteltiin, että meidän menettelytapamme saattaa kansan menehtymään kylmästä. Mutta halonhankintakin on parantunut. Tämä sen takia, että olemme saaneet uusia voimia avuksemme, jotka parantavat hallituskoneistomme rakennetta. Se johtuu siitä, että työväenluokka on elämäntaistelussa kehittynyt suureksi luovaksi, kärsiväksi, ja taistelevaksi ihmiskunnan osaksi. Ja se on seikka, joka ihmiskunnan kehitykselle on mitä suuriarvoisin.

N. Bucharin.

VALITSIJAJOUKKOJEN JÄRJESTÄMINEN PORVARIPUOLUEISIIN

Niitten ihmisten ohella, joita ostetaan, pelotellaan ja petetään, äänestämään porvareita on toisia, jotka työnnetään vakiintuneisiin puolueisiin, joille he sitten jäävät uskollisiksi joko tottumuksesta taikka vastenmielisyydestä kaikkea uutta kohtaan ja pelosta, että uudet puoluemuodostukset voisivat hyödyttää heidän vastustajiaan. Tämä selittää osaksi, kuinka Yhdysvalloissa on voinut jäädä elämään kaksi puoluetta, kaksi "konetta", joitten ohjelmat eivät paljoakaan eroa toisistaan, mutta joihin kuuluu aivan erilaisia aineksia.

Sama ilmiö kohtaa meitä toisissa muodoissa Ranskassa, jossa poliittisilla nimilapuilla — tasavaltalaiset, radikaalit, radikalisosialistit, riippumattomat sosialistit — on hyvin vähäinen merkitys.

Sama koskee vaikka pienemmässä määrin, myös Englantia, jonka kahden suuren porvaripuolueen rappeutumista Ostrogoski kuvailee seuraavaan tapaan:

Puolueet aina kilpailevat vallasta vaikkeivät ne juuri ensinkään eroa toisistaan periaatteittensa tai menettelytapojensa suhteen ..... Puoluejohtajain päähuoli on puolueensa hetkellinen menestys. Niitten ohjelmat on laadittu pääasiallisesti niitä tarpeita silmällä pitäen, joita puolueilla on keskenäisessä sodassaan. Niitten kysymysten rinnalla, jotka kansan elinehdot ovat herättäneet, keksitään toisia, joilla voidaan heittää arpaa. Nimitys "the party game", s. o. "puoluepeli", osottaa puoluetaistelujen hallitsevaa luonnetta.

Tälläisissä olosuhteissa ei ole vältettävissä että puolueet, jotka ovat rajoitetut tuollaiseen "koneelliseen" toimintaan, antavat menestymisensä vuoksi aatteiden väistyä liike-elämässä käytetyn reklaamintapaisen propakandan tieltä. Mutta tuo reklaami maksaa rahaa. Täytyy kiinnittää lukemattomia ilmoituslehtisiä kaikkiin ulkoseiniin kaupungeissa ja maaseudulla. Täytyy jakaa ja pistää kirjelaatikkoihin uskontunnustuksia, kiertokirjeitä, muotokuvia ja elämäkertoja. Täytyy varata lehtiä aatteittensa puolustamiseksi, täytyy järjestää kokouksia, vuokrata kokoushuoneita, kustantaa kokonainen armeija järjestysmiehiä, julistusten levittäjiä ja vaalikiihoittajia.

Delasi arvelee ("La democratie et les financiers") että Ranskassa kunkin edustajan valitsemisnen keskimäärin tulee maksamaan 50,000 fr., Englannissa ja Yhdysvalloissa ovat kustannukset vieläkin suuremmat, sillä varsinaisten vaalimenojen ohella näyttelee vaalireklaami siellä paljoa suurempaa ja yhä kasvavaa osaa. Englannissa on Ostrogoskin mukaan vaalien lähestyminen nyttemmin ilmennyt kokonaisella vaalijulistusten vedenpaisumuksella. Niitten avulla toimittavat kilpailevat ehdokkaat eräänlaisen esteratsastuksen siitä, kuka saa peittää seinät ja kuka voi peittää ne useammilla vaalijulistuksilla. Mitä enemmän tuollaisia julistuksia jokainen ehdokas voi levittää, sitä suuremman vaikutuksen tekee hän valitsijajoukkoihin. Jos sitävastoin, joku ehdokas väsyy tähän kilpailuun, niin arvellaan ettei hän enää usko asiansa voittoon tai että, mikä on vielä arveluttavampaa, hänen rahansa ovat lopussa. Onhan itsestään selvää, että näiden paperitulvien tarkoituksena ei etupäässä ole valistaa ja vakuuttaa, vaan panna valitsijoiden päät pyörälle, hypnotisoida heidät ,tyrkyttää heihin harhaluulo, että tuo paperinpaljous vaştaa puolueen tai ehdokkaan voimaa ja menestymismahdollisuuksia.

Tiedämme kaikki, että Yhdysvalloissa asiat ovat vieläkin hullummasti.

Ilmaistakseen innostusta ja synnyttääkseen sitä turvautuvat eri puolueitten "workers"it erinäisiin keinoihin, joilla he itse ovat antaneet yhtenäisen nimityksen "the chinese business", s. o. "kiinalainen homma". Siihen kuuluu "massmeetings" eli jättiläiskokoukset soittoesityksineen puheitten välillä, ilotulitukset, öiset soihtukulkueet, ratsu- ja polkupyöräkulkueet, meri paraadit satoine toinen toisensa jälestä kulkevine laivoineen, juhlakulkueet, jolloin huomatun puoluepomon ohitse kulkevat sadat tuhannet ihmiset etunenässä vaaliehdokkaat, soittokunnat ja liput.

Luonnollista on, että vaalireklaamin, joka on kehittynyt tällaisiin muotoihin, voivat järjestää vain sellaiset puolueet, jotka nauttivat hyvin rikkaitten väestöryhmien kannatusta. Ja nämä rikkaat kannattavat vain sellaisia puolueita, joilta he voivat jotain odottaa luokkaetujensa ja vieläpä yksityisetujensakin puolustamiseksi.

Tunnetaan hyvin se osa, jota suuret Parisin komiteat näyttelevät Ranskassa, esim. minkä osan näyttelevät Engl. juomanpanijat, jotka suurtilallisten ohella ovat vanhoillisen puolueen tärkeimmät tukipylväät, ja toiselta puolen nousukkaat, aatelisarvon tavoittelijat, jotka ennen kaikkea täyttävät vapaamielisen puolueen kassat.

Yhdysvalloissa on politikkojen riippuvaisuus kapitalismista vieläkin silmiinpistävämpi.

Yksityisten lahjat muodostavat sangen oleellisen osan "vaalitaisteluraha-stosta". Useammissa tapauksissa on kysymys puhtaasta keinottelusta, rahansijoituksesta, josta odotetaan hyvää voittoa. Suurteollisuuden ja suurpääomien edustajat, "yhtymät" tai yksityiset kapitalistit saavat suurilla vaalirahasto-osingoillaan eräänlaisen kiinnityksen tai hypotekin tulevaan hallintoon tai lainsäädäntöön. Yhtymään — salassa — suoritetut summat presidentinvaaleissa 1896—1904 ovat muodostaneet suunnattoman lahjomisrahaston, jonka käyttö on ollut ilmeinen. Lasketaan, että republikaanien puoluejohtajalla oli v. 1896 käytettävänään 7 milj. dollarin sotarahasto, v. 1900 3 ½ milj. doll. ja v. 1904 3 milj. doll.

V:n 1904 presidentivaalin jälkeen tehdyt paljastukset nostivat yleisen mielipiteen voimakkaastinäitä yhtymien vaaliavustuksia vastaan. Säädettiin lakeja. Skandaalilla sellaisenaan on aina terveellinen vaikutus. Viimeiset presidentinvaalit on käyty puhtaammilla omillatunnoilla. Mutta ne edut, jotka ovat kysymyksessä, ovat liian suuret, jotteivat hallitsevat luokat koettaisi käyttää enemmän tai vähemmän avonaisesti kaikkia vaikutuskeinoja valitsijoihin.

Sanalla sanoen, omistavilla vähemmistöillä on valtavia keinoja, laillisia tai laittomia, tehdäkseen tyhjäksi "joukkovoiman" tai vieläpä käyttääkseen sitä omaksi hyväkseen. Heidän puolellaan ovat perityt tavat ja laitokset, viranomaisten virkaintoisuus, liikekokemus, tietojen paljous. He pitävät köyhiä vallassaan kirkon, koulun, kyhäinhoidon ja hyväntekeväisyyden avulla, sitoen heidät tuhansilla edun ja pelon siteillä. He voivat vainota toisinajattelevia liikemiehiä, eroittaa työläisiä, jotka osoittavat itsenäisyyttä, ajaa tiehensä vuokralaiset, jotka uskaltavat heitä vastustaa. Heidän käsissään on kaikkivaltias sanomalehdistö. He hallitsevat vanhoja puolueita, jotka eläkseen tarvitsevat heidän rahojaan. Sellaisissa olosuhteissa voivat he kaikkialla, missä ei ole voimakkaita työväenjärjestöjä heidän peliään ehkäisemässä, säilyttää vanha ylivaltansa melkein yhtä hyvin yleisen äänioikeuden kuin rajoitetun äänioikeuden vallitessa.

Mutta sitä mukaa kun tämä vanha vaikutusvalta vähenee, on heidän valtansa säilyttämiseksi turvauduttava yhä kömpelömpiin ja epärehellisempiin keinoihin.

Toiselta puolen näyttelevät välillinen tai välitön lahjoilu ja painostus enemmän tai vähemmän tärkeää osaa, toiselta puolen lopuunkäytetyt, rappeutuneet porvarilliset puolueet, joihin kuuluu mitä erilaisempia aineksia, koettavat peitellä huonoa menestystään opportunistisilla tempuilla ja järjestökoneistollaan. Englannin suhteen, jossa kuiten poliittiset tavat pidetään verrattain turmeltumattomina, antaa meille Ostrogorski seuraavan vähemmän imartelevan kuvauksen vaalitaisteluista:

Puolueitten koko toiminnan päämääränä on taistelu, jossa ei ole kysymyksessä lähinnä vakuuttaa, vaan hypnotisoida valitsijoita. Se ei tähtää muuhun kuin intohimojen yhtämittaiseen kiihoittamiseen. Kaikki käytetyt keinot merkitsevät yhtä ainoaa yhtenäistä salaliittoa valitsijoitten hyväuskoisuutta kohtaan. Koetetaan kilpaa yllättää heidän rehellisyyttään valheilla, joilla voisi upottaa pansarilaivoja, häpeällisillä syytteillä sanoin ja kuvin, kiihoittamalla halun ja pelon tunteet tai järjestämällä ilmeistä ja väärentämätöntä lahjoilua. Kokoonhaalitut äänestäjät viedään lammaslauman tavoin vaaliuurnille, ja voiton vievät, eivät suinkaan puolueet, jotka omaksuvat korkeimmat periaatteet ja tarjoavat parhaimmat lakiuudistukset, vaan ne, joitten käytettävinä on useampia automobiilejä.

Tosin toteaa sama tekijä, että työväenpuolueen (Labour Party) astuttua poliittiselle näyttämölle sikäli kuin se on saanut vaikutusvaltaa, tavat ovat parantuneet.

Mutta tällä parannuksella on toistaiseksi vain toisarvoinen merkitys, ja tosiasiaksi jää edelleenkin, että nykyisin todellinen valta valitsijakunnan yli on yleisestä äänioikeudesta ja "kansallasta" huolimatta rikkaiden käsissä.

Kun vihdoin tämä valta luisuu sen käsistä, voi se valloittaa sen jälkeen vaikuttamalla, ei enään valitsijoihin vaan — valittuihin.

S. S. JÄRJESTÖ

Oikeistolaiset New Yorkissa leikkivät vaarallista peliä!

Sen jälkeen kun järjestömme edustajakokous vihdoinkin sai ratkaistua meidän Amerikan suomalaisten sosialistien suhteen Kolmanteen Internationaleen, katkaisten meidän yhteytemme Amerikan sosialistipuolueeseen nähden, on täällä New Yorkissa alkanut tapahtua merkillisiä asioita. Kuten joissakin paikoissa Massachusettsia, niin tääläkin ovat New Yorkin suomalaisessa sosialistiosastossa kontrollissa olleet oikeistolaiset johtomiehet ja jäsenet ryhtyneet kaikenlaisiin laillisiin ja työväenluokan moraalin kannalta katsottuna laittomiinkin toimenpiteisiin, saadakseen kaapatuksi täkäläisten työläisten rakentamat haalit ja muut omaisuudet käsiinsä. Täällä on nim. omaisuuden kontrolli järjestetty riippuvaksi erityisestä laillistetusta korporatsionista, Manhattanin Suomalaisten Työläisten Edistysyhdistyksestä, johon jäseneksi pääsy on tehty sangen vaikeaksi ja monimutkaiseksi ja johon eivät likimainkaan kaikki sosialistiosaston monisataiset jäsenet kuulu. Osasto sen sijaan ei kontrolleeraa haalia, vaan voi edellämainittu Edistysyhdistys ajaa osaston pellollekin, jos niin parhaaksi näkee. Osaston jäsenistöstä on nykyisin valtava enemmistö suoraan ja rehellisesti Kolmannen Internationalen kannalla, s. o. ovat vasemmistolaisia.

Viime keskiviikkona pitämässään vuosikokouksessa Edistysyhdistys koetti kaikin tavoin vielä entisestään tiukentaa uusien jäsenten siihen pääsyä. Vaikka sääntöjen määmäämän ajan sisällä suuri joukko vasemmistolaisia oli jättänyt jäsenhakemuksensa sisään ja osasto oli niitä suositellut Edistysyhdistykseen jäseniksi, niin niitäpä ei nyt hyväksyttykään siihen, vaan lykättiin heidän hyväksymisensä tuleviin aikoihin. Kaiken lisäksi Edistysyhdistys teki nyt päätöksen, että se ei ota uusia jäseniä ennenkuin osaston suhde sosialistipuolueeseen on tullut lopullisesti ratkaistua. Joitakin vanhojakin Edistysyhdistyksen jäseniä suljettiin kokouksesta, jos heillä oli tämän vuoden jäsenmaksu suorittamatta ja olivat vasemmistolaisia. Tietysti nämä keinot ovat laillisia porvarillisen moraalin kannalta katsottuna, mutta mitä niistä sanoo järjestyneen työväen terve luokkamoraali nyt ja varsinkin tulevaisuudessa, on toinen asia.

Mistä kysymys.

Ne, jotka tällaisilla toimenpiteillä koettavat taata itselleen ja ryhmälleen täkäläisten suomalaisten sosialistien rakentaman kokoushuoneen ja muut välineet, väittävät, että hekin ovat Kolmannen Kansainvälisen kannattajia, että he eivät sitä vastusta, että he eivät mitenkään toimi sen vahingoittamiseksi j.n.e. Ehkä he todella itsekin niin uskovat, vaikka syytä on epäillä, että se on vain heillä verukehtimista jolla narrata vähemmän tietoiset työläiset tämän pulan aikana antamaan heidän hommilleen kannatuksensa. Katsokaamme kuitenkin, olisiko mahdollista, että hekin nyt tukisivat Kolmatta Kansainvälistä ja miten. Kaikki me tiedämme, että meidän Amerikan suomalaisten sosialistien keskuudessa on jo pitemmän aikaa ollut vireillä palava harrastus päästä tavalla taikka toisella Kolmannen Kansainvälisen yhteyteen. Luultiin ja toivottiin sosialistipuolueen "vasemmistolaistuvan" ja että opportunistiset ainekset saataisiin pois puolueen johdosta. No niin, mutta tämän asian vireillä ollessa on sitten jo paljon sellaista tapahtunut, joka ratkaisee kysymyksen, opportunistit pysyivät lujasti satulassa ja puolue, erityisesti sen johtohenkilöt, ovat tässä samassa kysymyksessä antaneet asiain johtaa itsensä siihen, että ovat monellakin eri tavalla alkaneet soimata ja lyödä alas Kolmatta Kansainvälistä, mennen siinä niin pitkälle, että niiden ja Kolmannen Kansainvälisen välille on noussut ilmitaistelu. Ja niin on Kolmas Kansainvälinen joutunut julistamaan sodan Amerikan sosialistipuoluetta, erikoisesti juuri sen johtajia vastaan. Tämä on sulkenut Amerikan sosialistipuolueelta kaikki mahdollisuudet päästä Kolmanteen Kansainväliseen tulevaisuudessakaan.

Näin ollen, hyvät toverit, ajatelkaa missä kadotuksessa me Amerikan suomalaiset sosialistiset työläiset olisimme, jos järjestömme olisi edelleenkin jäänyt sellaisen puolueen yhteyteen, jonka Kolmas Kansainvälinen on tuominnut ja joka taistelee sitä vastaan. Venäjällä, Suomessa ja kaikkialla meidät leimattaisiin silloin myös Kolmannen Kansainvälisen vastustajiksi, jota me siinä tapauksessa tosiasiallisesti myös joutuisimme olemaan. Kuka meistä kehtaisi esim. palata takaisin synnyinmaahamme, kun siellä sen kovia kokenut työväestö, veljemme ja siskomme, kysyisivät meiltä: oletko sinäkin ollut Amerikan sosialistipuolueen jäsen vielä sen jälkeen kun se alkoi taistelun Kolmatta Kansainvälistä vastaan, ja täytyisi vaieten myöntää, että kyllä olen. Kun kaikkea tätä ajattelette, huomaatte, että järjestömme edustajakokous teki viisaan päätöksen kun erotti suomalaisen järjestön Amerikan sosialistipuolueesta. Näin esim. ei Amerikan suomalaisten luokkatietoisten työläisten rahoja ja kannatusta voida käyttää taisteluun ja agitatsioniin Kolmatta Kansainvälistä vastaan. Mutta niiden meidän toveriemme varat ja kannatus voidaan siihen käyttää, jotka vielä jäävät Amerikan sosialistipuolueen yhteyteen. Nyt siis vetäkää johtopäätös. Kuinka ja millä ihmeen tavalla voivat nämä toverit väittää olevansa Kolmannen Kansainvälisen kannattajia, hekin? Kuinka voi vastustus ja vastataistelijan kannattaminen olla jonkun liikkeen avustamista? Ei, se ei ole avustamista, vaan se on joko tietoista ja siis kieräiltyä vastustamista, taikka se on tiedotonta, mutta kummassakin tapauksessa se on Kolmannelle Kansainväliselle vahingoksi.

Mitkä vaarat tarjolla.

Ja tällainen vastustaminen ei enään ole mikään leikin asia? Europassa työväenluokan vallankumouksellinen liike kasvaa huimaavasti. Siellä kuljetaan kaikissa maissa kohti suuria yhteiskunnallisia mullistuksia. Työväki nousee siellä pian valtaan maassa toisensa jälkeen ja kaikessa tässä taistelussa on Kolmas Kansainvälinen johtajana. Kun työväki voittaa, merkitsee se samassa soviettijärjestelmän voittokulkua maasta toiseen. Ajatelkaa mihin joudutte jos jätte sellaisesta mahtavasta liikkeestä syrjään. Ajatelkaa mihin joudutte jos astutte sitä vastaan. Ajatelkaa mihin joudutte, että se tuomitsee teidät, julistaa teidät ulkopuolelle työväenluokan luottamuksen. Voitteko silloin mennä Venäjälle? Voitteko mennä Venäjän Karjalaan? Voitteko mennä Suomeen? Voitteko mennä moneen muuhunkaan maahan?

Eivät nyt ole ajat kuin ennen, että tällaiset asiat olisivat vain pieniä suuntariitoja. Nyt on kaikkialla mailmassa jo tosi kysymyksessä. Siksi älkää leikitelkö, älkää olko kevytmielisiä! Se käy teille itsellenne liian kalliiksi — se leikki, jos sitä aiotte jatkaa alkamaanne suuntaan. Nyt on taistelujen aika ja hengestään taistelevalla mailman työväellä ei ole aikaa olla suvaitsevainen ja antaa anteeksi.

Ette te ketään petä sillä, että sanotte olevanne myötätuntoisia Kolmannelle Kansainväliselle ja samassa kuitenkin jäätte puolueeseen, joka nyt tosiasiallisesti taistelee sitä vastaan. Kaikkein vähimmän te sillä petätte Kolmatta Kansainvälistä. Älkää siis sitä yrittäkökään, että sen tuomio ei lankeaisi teihin kaikessa ankaruudessaan.

Aluejärjestön asioita

Oregon--Washington aluekomitean kokous

pidetään sunnuntaina, helmik. 13 p., aikaen kello 3:30 iltapäivällä Portlandin s. s. osaston talolla. Kaikkia komitean jäseniä pyydetään saapumaan kokoukseen.

P. SIITONEN, kirjuri.

Mt. Solo, Wash.

Kumma kyllä kun tämän paikkakunnan kynäniekat eivät suuremmin hoilota kylämme tapahtumista. Koska he eivät sitä tee, niin katkaisen minä äänettömyyden.

Lasten tautia, eli niin sanottua tuhkarokkoa on ollut liikkeellä viime aikoina niin suuressa määrässä, että Eufaulan koulukin on ollut sulettuna jo viikon ajan. Ei se kuitenkaan mahda kovin vaarallista olla, sillä kaikki sairastuneet kai ovat parantuneet muutamassa päivässä.

Ihmetelkää jos haluatte, tai olkaa ihmettelemättä jos voitte. Mutta että ihmeitä tapahtuu muulloinkin, ellä vain mätäkuussa, siitä on selvinä todistuksena Mt. Solon s. s. osaston näytelmäseuran päätös, joka on jotenkin tähän tapaan: — Päätettiin käydä vierailulla Winlockissa helmik. 12 päivänä 1921. Annetaan siellä ohjelmaa niin paljon kuin voimme, sekä tuomme rahoja sieltä rakennusvelkamme lyhentämiseksi niin paljon kuin kokoon saamme. Tämän päätöksen sitte määräsivät minun tulkitsemaan niin, että winlockilaiset sen ymmärtäisivät samalla tavalla kuin mekin. Ohjelmasta mainitsen näytöskappaleen "Pönneliini kävelee paljain jaloin", ja erään toisen numeron ohjelmasta, jossa joku lihoo vaan, "vaikk' myrkkyä juo". Sen jälestä jotain hauskaa ja sitte (en kyllä unhoita koska on varoitus annettu että) säärenpään hierontaa on aivan kyllikseksi, Mt. Solon orkesterin ja winlockilaisen pianon suosiollisella avustuksella.

Joka lukee tämän puhvin ja haluaa ymmärtää sen ei voi olla poissa Winlockin haalilta helmik. 12 p. asuupa hän missä hyvänsä. Sillä se henkilö, joka epäilee, ettei hän 50 sentin edestä saa nähdä tai kuulla taidetta, tulee varmasti uteliaisuudesta, tai sitte Mt. Solon s. s. osaston haalin rakennusvelan lyhentämistarkoituksessa. Siellä sitte tavataan.

Toverillisesti, teidän,

Vuorimaan Wille.

Fort Bragg, Calif.

Viimein tuli. Se kauan agiteeratu ja odotettu palkanalennus viimein ilmotettiin Fort Braggin sahalaitoksen työläisille. Herrat kai päättivät, että heidän sanomalehtensä ovat jo kyllin pitkälle agiteeranneet työläisten mielialaa, että se on jo niin valmis, että ne vaan tuumaavat, että kyllähän minä sen jo arvasinkin ja niin tyytyväisenä ottavat kohtalonsa vastaan. Palkkoja alennettiin helmikuun 1 p:stä alkaen seitsemällä sentillä tunti, joka tekee päivää kohti seitsemänkymmentäseitsemän senttiä. "Kuusi pittiä" ja kaksi senttiä päivää päälle täytyy meidän vähentää päivän menoja, että palkka riittää elämän ylöspitoon. Meille sanotaan, että laudoilla ei ole menekiä ja täytyy lopettaa sahaaminen tai alentaa palkkoja. Alennettiin palkkoja ja sahataan vaan kassaan kymmenen tuntia päivässä. Edistäkö se sitten lautojen menekkiä kun niitä halvemmalla työpalkalla sahataan? Jos ei lautaa kerta saada myydyksi, jos sitä sahtaan korkeammalla palkalla, niin mitenkä sitten on mahdollista, että sitä saadaan myydyksi kun sitä sahataan halvemmalla työpalkalla? Sitä ei voi käsittää muuten kuin että herrat haluavat tienata suurempaa voittoa meidän työstä. Ne ovat ajattelevaisia ihmisiä, taikka niillä on joku joka niiden edestä ajattelee ja ne sitte alkavat agiteeraamaan että nyt ei saa lautoja kaupaksi ja täytyy lopettaa työt. Sitte kun saadaan maaperä agiteeratuksi, alennetaan palkat ja työläiset sahaavat lautoja herrolle halvemmalla palkalla yhtä paljon kuin suuremman palkan aikanakin. Jos eivät laudat sillä kertaa käy kaupaksi, niin kyllä niille vielä tulevaisuudessa tulee ostajat ja silloinhan sitä lautaa on myydä ja josta on hyvä sitte periä suurta voittoa.

Me köyhät työläiset puskemme vaan työnantajille kultaa käteen, ajattelematta, että jos me voisimme kadottaa sen kateuden hengen ja rohan himon ja yhtyä yhteen liittoon, niin me olisiimme paljoa voimakkaammat kuin herrat. Eikä silloin tarvitsisi vähentää elintarpeiden ostomahdollisuuksia joka kerta kun lautojen menekki on huono.

Tammik. 30 p. ei saapunut postijuna, sillä tulva oli hajottanut rautatiesillan. Rautatieraatajat pian korjasivat sillan ettei ollut kuin yhden päivän posti kulkematta.

Punaorpojen tansseja boikoteerataan. Kun tammikuun 29 p. oli Toverituvalla punaorpojen hyväksi iltama, alkoi jumala boikoteerata iltamaa niin saakelisti, antoi meille semmoisen ilman ettei häävin päässyt poikki kadun. Väkeä tuli haalille hyvin vähän, ainoastaan rohkeimmat uskalsivat jumalaa vastustaa. Kun kerta meni niin huonosti tämä iltama, niin päätettin että pannaan tanssit seuraavaksi illaksi saman tarkotuksen hyväksi. Kolmannenkymmenennen päivän iltana sitä tanssittiin, mutta silloin näki hyväksi seen "Eagles Lodge" boikottaa panemalla toimeen vapaat tanssit toiseen haaliin. Useita meidän osastomme jäseniäkin näyttivät selvää esimerkiä ja menivät (Eaglesin) tansseihin. Vaikkakin jumala, kotka ja osaston jäsenetkin boikottivat Suomen punaorpojen iltamia, niin saatiin sittekin kokoon $27.35.

Emma Hyman yhtyi osastoon uutena jäsenenä viime kokouksessa.

Osastomme kokouksissa on jo pitkän kertaa aivan yksimielisesti päätetty, että ollaan edustajakokouksen kannalla puolueesta eroamiseen nä-